

**REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO OBRANE**

**KONACNI PRIJEDLOG ZAKONA O ZABRANI UPORABE,
STVARANJA ZALIHA, PROIZVODNJE I PRIJENOSA
PROTUPJEŠACKIH MINA I O NJIHOVOM UNIŠTENJU**

NACRT

Zagreb, srpnja 2004.

**KONACNI PRIJEDLOG ZAKONA O ZABRANI UPORABE, STVARANJA ZALIHA,
PROIZVODNJE I PRIJENOSA PROTUPJEŠACKIH MINA I O NJIHOVOM
UNIŠTENJU**

I. OPCE ODREDBE

Clanak 1.

Ovim Zakonom ureden je nacin provedbe zabrane uporabe, razvijanja, proizvodnje ili na drugi nacin nabave, stvaranja zaliha, cuvanja ili ustupanja i prijenosa protupješackih mina, njihovih sastavnih dijelova i naprava protiv deminiranja te obveza njihovog uništenja u skladu s odredbama Konvencije o zabrani uporabe, stvaranja zaliha, proizvodnje i prijenosa protupješackih mina i o njihovom uništenju (u daljnjem tekstu: Konvencija).

Clanak 2.

U smislu ovoga Zakona pojedini izrazi imaju slijedeca znacenja:

- «Protupješacka mina» znaci mina konstruirana tako da eksplodira u nazocnosti, blizini ili pri dodiru s nekom osobom i koja ce onеспosobiti, raniti ili ubiti jednu ili više osoba. Mine konstruirane tako da se detoniraju u prisutnosti, blizini ili pri dodiru s vozilom, a ne covjekom koje su opremljene napravama protiv deminiranja, ne smatraju se protupješackim minama iz razloga što su tako opremljene.
- «Naprava protiv deminiranja» znaci naprava namijenjena zaštiti neke protupješacke mine koja je dijelom te protupješacke mine, povezana s njom, pricvršcena uz nju ili postavljena ispod nje, a aktivira se pri pokušaju manipuliranja ili drugog namjernog onеспosoblјavanja protupješacke mine.
- «Prijenos» obuhvaca, osim fizickog premještanja protupješackih mina na ili sa nacionalnog teritorija, prijenos prava vlasništva i nadzor nad protupješackim minama, ali ne obuhvaca ustupanje nacionalnog teritorija na kojem su postavljene protupješacke mine.
- «Minirano podrucje» znaci podrucje koje je opasno zbog prisutnosti ili sumnje na prisutnost protupješackih mina.

Clanak 3.

Zabranjuje se uporaba, razvijanje, proizvodnja ili na drugi nacin nabava, stvaranje zaliha, prijenos na teritoriju Republike Hrvatske, cuvanje ili ustupanje bilo kome, izravno ili neizravno protupješackih mina, njihovih sastavnih dijelova i naprava protiv deminiranja kao i pomaganje i poticanje drugog da cini te radnje.

Zabrana iz stavka 1. ovog clanka odnosi se i na:

- zadržavanje zaliha protupješackih mina na teritoriju Republike Hrvatske, osim protupješackih mina koje je dopušteno zadržati temeljem članka 3. Konvencije,
- zadržavanje protupješackih mina pronadenih u miniranim područjima nakon roka propisanog člankom 5. Konvencije,
- korištenje protupješackih mina tijekom sudjelovanja u zajedničkim vojnim vježbama koje se provode na ili izvan teritorija Republike Hrvatske i
- korištenje protupješackih mina tijekom sudjelovanja u mirovnim operacijama.

Iznimno od zabrana iz stavka 1. ovog članka ne zabranjuje se uporaba i prijenos :

1. protupješackih mina koje se koriste radi otkrivanja i obuke na otkrivanju mina, razminiranju ili u razvoju tehnika uništenja mina i
2. protupješackih rasprskavajućih mina usmjerenog djelovanja.

II. OVLASTI ZA PROVEDBU ZAKONA

a) Ministarstvo obrane

Članak 4.

Ministarstvo obrane nadležno je za koordinaciju nad provedbom zabrana iz članka 3. ovoga Zakona.

Radi provedbe obveza iz stavka 1. ovog članka Ministarstvo obrane:

1. sustavno prati uništavanje zaliha protupješackih mina iz skladišta kao i protupješackih mina koje se izvade iz tla unutar vojnih objekata,
2. izrađuje godišnja izvješća tajniku UN po članku 7. Konvencije,
3. prihvaća misije za utvrđivanje činjenica koje po članku 8. Konvencije upućuje Glavni tajnik UN-a i
4. koordinira aktivnosti sa Ministarstvom unutarnjih poslova i Hrvatskim centrom za razminiranje.

Nacin obavljanja poslova iz stavka 1. ovoga članka pravilnikom uređuje ministar obrane.

b) Ministarstvo unutarnjih poslova

Članak 5.

Ministarstvo unutarnjih poslova u okviru zakonom propisanog djelokruga rada, nadležno je za nadzor nad uporabom, razvijanjem, proizvodnjom ili na drugi nacin nabavom, stvaranjem zaliha, cuvanjem ili ustupanjem bilo kome te prijenosom protupješackih mina izvedenih iz tla radi njihovog uništavanja, kao i za inspekcijski nadzor nad provedbom njihovog uništavanja od strane pravnih osoba ovlaštenih za obavljanje poslova razminiranja.

Nacin provodenja nadzora iz stavka 1. ovoga članka pravilnicima uređuje ministar unutarnjih poslova.

c) Hrvatski centar za razminiranje

Clanak 6.

Hrvatski centar za razminiranje provodi strucni nadzor nad uništavanjem porotupješackih mina pronadenih i onesposobljenih od strane pravnih osoba ovlaštenih za obavljanje poslova razminiranja.

Nacin provodenja nadzora iz stavka 1. ovoga clanka ureduje se zakonom i podzakonskim aktima.

III. NACIONALNO POVJERENSTVO ZA KOORDINACIJU PRACENJA PRIMJENE ZAKONA O ZABRANI UPORABE, STVARANJA ZALIHA, PROIZVODNJE I PRIJENOSA PROTUPJEŠACKIH MINA I O NJIHOVOM UNIŠTENJU

Clanak 7.

Osniva se Nacionalno povjerenstvo za koordinaciju pracenja primjene Zakona o zabrani uporabe, stvaranja zaliha, proizvodnje i prijenosa protupješackih mina i o njihovom uništenju ciji su clanovi predstavnici Ministarstva obrane, Ministarstva unutarnjih poslova, Ministarstva vanjskih poslova i Hrvatskog centra za razminiranje, a imenuje ih Vlada RH.

Nacionalno povjerenstvo iz stavka 1. ovoga clanka osigurava koordinaciju pracenja primjene ovog Zakona na državnoj razini kao i medunarodno djelovanje Republike Hrvatske prilikom pomaganja u razminiranju i pružanju pomoci žrtvama protupješackih mina.

Nadležnosti i nacin rada Nacionalnog povjerenstva iz stavka 1. ovoga clanka ureduje se Uredbom Vlade Republike Hrvatske.

Clanak 8.

Nacionalno povjerenstvo obvezno je podnositi godišnje izvješće iz podrucja svoje djelatnosti Vladi Republike Hrvatske.

IV. KAZNE NE ODREDBE

Clanak 9.

Tko uporabljuje, razvija, proizvodi ili na drugi nacin nabavlja, stvara zalihe, prenosi na teritoriju Republike Hrvatske, cuva ili ustupa bilo kome, izravno ili neizravno protupješacke mine, njihove sastavne dijelove i naprave protiv deminiranja, osim onih navedenih u clanku 3. ovog Zakona (odnosno tko pomaže i potice drugog da pocini neko od navedenih djela), kaznit ce se novcanom kaznom od 50 000-100 000 kuna ili kaznom zatvora od šest mjeseci do tri godine.

Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se odgovorna osoba u pravnoj osobi koja zapovijedi ili omogući uporabu, razvijanje, proizvodnju ili nabavu na drugi način, stvaranje zaliha i prijenos na teritoriju Republike Hrvatske protupješačkih mina, njihovih sastavnih dijelova i naprava protiv deminiranja osim onih navedenih u članku 3. ovoga Zakona. Pravna osoba kaznit će se novčanom kaznom od 100 000 - 150 000 kuna.

Ako je kaznenim djelom iz stavka 1. ovoga članka prouzročena smrt više osoba, počinitelj ili odgovorna osoba u pravnoj osobi kaznit će se kaznom zatvora od najmanje pet godina ili kaznom dugotrajnog zatvora.

Naprave, prijevozna sredstva i predmeti kojima je počinjeno kazneno djelo ili su nastali počinjenjem kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka oduzet će se.

V. NADZOR

Članak 10.

Nadzor nad provedbom ovog Zakona provodi Ministarstvo obrane u suradnji sa Ministarstvom unutarnjih poslova u okviru njegovog djelokruga

VI. ZAVRŠNA ODREDBA

Članak 11.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u "Narodnim novinama".

HRVATSKI SABOR

**Predsjednik
Hrvatskoga sabora**

Vladimir Šeks, v.r.

Klasa:
Zagreb,

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI I PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM

Zakonom o potvrđivanju Konvencije o zabrani uporabe, stvaranja zaliha, proizvodnje i prijenosa protupješačkih mina i o njihovom uništenju, koji je donio Zastupnički dom Hrvatskoga sabora na sjednici 24. travnja 1998. («Narodne novine-Medunarodni ugovori» broj 7./1998.) potvrđena je Konvencija o zabrani uporabe, stvaranja zaliha, proizvodnje i prijenosa protupješačkih mina i o njihovom uništenju koja je potpisana u Ottavi 4. prosinca 1997.

Republika Hrvatska je stranka Konvencije od 01. ožujka 1999. kada je Konvencija stupila na snagu. Republika Hrvatska je i stranka Konvencije o zabrani ili ograničavanju uporabe određenog konvencionalnog oružja s pretjeranim traumatskim učinkom ili djelovanjem bez obzira na cilj donijete 10. listopada 1980., a koja je stupila je na snagu 02. prosinca 1983. i pet Protokola uz Konvenciju: Protokol o fragmentima koji se ne mogu otkriti (Protokol I.) iz 1980.; Protokol o zabrani ili ograničenju uporabe mina, mina iznenadjenja ili drugih naprava (Protokol II.) iz 1980.; Protokol o zabrani ili ograničenju uporabe zapaljivog oružja (Protokol III.) iz 1980.; Izmijenjeni Protokol II. iz 1996. i Dopunski protokol IV. o osljepljujućem laserskom oružju iz 1995. godine. Isto tako, Hrvatsko izaslanstvo je sudjelovalo na sastanku država stranaka Konvencije u Ženevi 27. i 28. studenog 2003. na kojem je usvojen novi Protokol koji se odnosi na neeksplozirane ostatke rata (ERW) koji je kao peti priložen Konvenciji te je upućen u postupak potvrđivanja.

Zakonom o potvrđivanju Konvencije o zabrani uporabe, stvaranja zaliha, proizvodnje i prijenosa protupješačkih mina i o njihovom uništenju Republika Hrvatska je preuzela obveze iz Konvencije pa tako i obvezu iz članka 9. Konvencije da poduzme sve odgovarajuće zakonske, upravne i druge mjere, uključujući nametanje kaznenih sankcija, kako bi spriječila i obustavila svaku djelatnost što je poduzimaju osobe u njenom nadležstvu ili pod njenim nadzorom ili se obavlja na njenom državnom području, a zabranjena je državi potpisnici na temelju ove Konvencije.

Države potpisnice Konvencije, u cilju poštivanja Konvencijom preuzetih obveza, donose provedbene zakone u skladu s nacionalnom pravnom tradicijom.

Republika Hrvatska je u članku 163. Kaznenog zakona («Narodne novine» broj 110/97. sa izmjenama) propisala kaznene sankcije za korištenje nedozvoljenih sredstava i to usavršavanje, proizvodnja, nabava, skladištenje, nudenje na prodaju ili kupnja, posredovanje u kupnji ili prodaji, posjedovanje, prenošenje ili prijevoz kemijskog ili biološkog oružja ili kakvog drugog sredstva borbe koje je zabranjeno pravilima međunarodnoga prava. Međutim ova odredba svojim opsegom i preciznošću ne udovoljava zahtjevu koji je pred države stranke Konvencije postavljen na temelju članka 9. Konvencije.

Drugi razlog za donošenje posebnog zakona je preciziranje ovlasti za provedbu i nadzor nad provedbom Zakona i donošenje provedbenih propisa, a s obzirom na podijeljenu nadležnost između Ministarstva obrane, Ministarstva unutarnjih poslova i Hrvatskog centra za razminiranje za obavljanje (različitih) poslova koji se odnose na protupješačke mine. Time se izbjegava sukob nadležnosti između različitih tijela kao i u odnosu na Zakon o potvrđivanju Konvencije prema kojem je provedba u isključivoj nadležnosti Ministarstva obrane. Iz istog razloga su unesene i odredbe o osnivanju Povjerenstva na državnoj razini u koje bi Vlada Republike Hrvatske imenovala predstavnike ministarstava u čiju nadležnost ulaze

poslovi vezani uz protupješačke mine, a čija bi zadaća bila koordinacija procjena primjene Zakona na državnoj razini kao i međunarodno djelovanje RH prilikom pomaganja u razminiranju i pružanju pomoći žrtvama protupješačkih mina te podnošenje godišnjeg izvješća iz područja svoje djelatnosti Vladi Republike Hrvatske.

Stoga se zbog složenosti, opsega i trajne naravi pravnog područja koje se regulira predlaže donošenje provedbenog zakona kojim bi se Republika Hrvatska uvrstila među države koje su ovu obvezu već ispunile te tako potvrdila svoju istaknutu ulogu u procesu nadzora razoružanja i zabrane uporabe oružja s pretjeranim traumatskim učinkom ili djelovanjem bez obzira na cilj.

Donošenje provedbenog zakona je jedina međunarodno-pravna obveza Republike Hrvatske koja je ostala neispunjena do danas, iako je Republika Hrvatska među vodećim državama u ispunjavanju svih ostalih obveza iz Konvencije iako je Izaslanstvo Republike Hrvatske već više puta u izlaganjima na sastancima država stranaka i u Godišnjem izvješću Republike Hrvatske (koje priprema Ministarstvo obrane na temelju članka 7. Konvencije) istaknulo kako je provedbeni zakon u postupku donošenja (koji još nije okončan) kako bi se izbjegle daljnje primjedbe o nepridržavanju obveza koje smo preuzeli kao država stranka Konvencije.

Zakonom se propisuje zabrana uporabe, razvijanja, proizvodnje ili na drugi način nabave, stvaranja zaliha, čuvanja ili ustupanja i prijenosa protupješačkih mina, njihovih sastavnih dijelova i naprava protiv deminiranja te obveza njihovog uništenja u skladu s odredbama Konvencije o zabrani uporabe, stvaranja zaliha, proizvodnje i prijenosa protupješačkih mina i o njihovom uništenju. Kaznenim odredbama Zakona za počinitelje su propisane su i sankcije.

Ipak, Zakonom se propisuju i dva izuzetka od zabrane uporabe. Prvi izuzetak, kada se iznimno dopušta uporaba protupješačkih mina, napravljen je u odnosu na namjenu protupješačkih mina, a to su one koje se koriste za obuku ili razvoj tehnika uništenja mina. Drugi izuzetak napravljen je u odnosu na jednu vrstu protupješačkih mina (protupješačkih rasprskavajućih mina usmjerenog djelovanja) čije je korištenje, s obzirom na njihova svojstva, dozvoljeno državama potpisnicama Konvencije.

Zakonom se nadalje propisuju obveze i nadležnosti Ministarstva obrane, Ministarstva unutarnjih poslova i Hrvatskog centra za razminiranje u provedbi Zakona, a isto tako i osnivanje Nacionalnog povjerenstva.

Zakonom se na kraju propisuju i ovlasti za nadzor nad provedbom Zakona čime se omogućuje ispunjavanje međunarodnopravnih obveza Republike Hrvatske utemeljenih na odredbama Konvencije.

II. OBRAZLOŽENJE KONACNOG PRIJEDLOGA ZAKONA O ZABRANI UPORABE, STVARANJA ZALIHA, PROIZVODNJE I PRIJENOSA PROTUPJEŠACKIH MINA I O NJIHOVOM UNIŠTENJU

U članku 1. uređuje se način provedbe zabrane uporabe, razvijanja, proizvodnje ili na drugi način nabave, stvaranja zaliha, čuvanja ili ustupanja i prijenosa protupješačkih mina, njihovih sastavnih dijelova i naprava protiv deminiranja te obveza njihovog uništenja u skladu s odredbama Konvencije o zabrani

uporabe, stvaranja zaliha, proizvodnje i prijenosa protupješackih mina i o njihovom uništenju.

U clanku 2. definiraju se, u smislu ovog Zakona, temeljni izrazi a to su: protupješacka mina, naprava protiv deminiranja, prijenos i minirano podrucje i to na istovjetan nacin kako su definirani u Konvenciji, a s obzirom da je Republika Hrvatska stranka Konvencije.

U clanku 3. stavku 1. preciznije se navode zabranjena ponašanja, a to su: uporaba, razvijanje, proizvodnja ili na drugi nacin nabava, stvaranje zaliha, prijenos na teritoriju Republike Hrvatske, cuvanje ili ustupanje bilo kome, izravno ili neizravno protupješackih mina, njihovih sastavnih dijelova i naprava protiv deminiranja kao i pomaganje i poticanje drugog da cini te radnje.

Zabrana se odnosi i na zadržavanje zaliha protupješackih mina na državnom podrucju Republike Hrvatske, osim protupješackih mina koje je dopušteno zadržati temeljem clanka 3. Konvencije, na zadržavanje protupješackih mina pronadenih u miniranim podrucjima nakon roka propisanog clankom 5. Konvencije kao i na korištenje protupješackih mina tijekom sudjelovanja u zajednickim vojnim vježbama i mirovnim operacijama.

U stavku 2. navode se dva izuzetka od zabrane iz stavka 1. ovog clanka. Prvi izuzetak, kada se iznimno dopušta uporaba i prijenos protupješackih mina, napravljen je u odnosu na namjenu protupješackih mina, a to su one koje se koriste radi otkrivanja i obuke na otkrivanju mina, razminiranju ili razvoju tehnika uništenja mina. Drugi izuzetak napravljen je u odnosu na jednu vrstu protupješackih mina (protupješacke rasprskavajuće mine usmjerenog djelovanja) cije je korištenje, s obzirom na njena svojstva, dozvoljeno državama potpisnicama Konvencije.

U clancima 4., 5. i 6. ureduju se obveze i nadležnosti Ministarstava obrane, Ministarstva unutarnjih poslova i Hrvatskog centra za razminiranje u provedbi ovoga Zakona, a sukladno podrucjima djelatnosti koje oni obavljaju te obvezama koje je Republika Hrvatska preuzela kao država potpisnica Konvencije. U stavku 2. propisan je nacin uredivanja obavljanja ovih poslova od strane ministra obrane i ministra unutarnjih poslova.

U clanku 7. ureduje se osnivanje Nacionalnog povjerenstva za koordinaciju pracenja primjene Zakona o zabrani uporabe, stvaranja zaliha, proizvodnje i prijenosa protupješackih mina i o njihovom uništenju i njegov sastav. U stavku 2. propisana je djelatnost Nacionalnog povjerenstva, a u stavku 3. navodi se kako ce nadležnosti i nacin obavljanja rada biti uređeni Uredbom Vlade Republike Hrvatske.

U clanku 8. propisuje se obveza Nacionalnog povjerenstva da jednom godišnje podnosi izvješće iz podrucja svoje djelatnosti Vladi Republike Hrvatske.

U clanku 9. propisuju se kaznene sankcije za pocinitelje kaznenih djela, a isto tako i oduzimanje naprava, prijevoznih sredstava i predmeta kojima je pocinjeno kazneno djelo ili su nastali pocinjenjem kaznenog djela.

U clanku 10. odreduju se da nadzor nad provedbom Zakona provodi Ministarstvo obrane u suradnji sa Ministarstvom unutarnjih poslova u okviru njegovog djelokruga, a što je u skladu sa Zakonom o potvrđivanju Konvencije.

U clanku 11. regulira se stupanje na snagu Zakona osmog dana od dana objave u "Narodnim novinama".

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVEDBU ZAKONA

Donošenje ovog Zakona kao i njegova provedba (uključujući i rad Nacionalnog povjerenstva) neće zahtijevati osiguranje dodatnih financijskih sredstava u Državnom proračunu Republike Hrvatske.

Provođenje ovog Zakona odvijat će se kroz redovne odnosno planirane aktivnosti Ministarstva obrane, Ministarstva unutarnjih poslova i Hrvatskog centra za razminiranje, a u sklopu aktivnosti koje se već provode.

IV. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA SADRŽANIH U KONACNOM PRIJEDLOGU ZAKONA O ZABRANI UPORABE, STVARANJA ZALIHA, PROIZVODNJE I PRIJENOSA PROTUPJEŠACKIH MINA I O NJIHOVOM UNIŠTENJU I RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA

U Nacrt konacnog prijedloga Zakona o zabrani uporabe, stvaranja zaliha, proizvodnje i prijenosa protupješackih mina i njihovom uništenju ugrađeni su prijedlozi i mišljenja iznijeti tijekom prvoga čitanja zakona u Hrvatskome saboru kao i prijedlozi Odbora za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora. Odbor za unutarnju politiku i nacionalnu sigurnost Hrvatskoga sabora nije stavio zasebne primjedbe i prijedloge na tekst Zakona, ali su u tekst uvrštene primjedbe Ivana Jarnjaka, predsjednika Odbora, date tijekom saborske rasprave.

Razlike u tekstu u odnosu na prethodni tekst Prijedloga Zakona o zabrani uporabe, stvaranja zaliha, proizvodnje i prijenosa protupješackih mina i njihovom uništenju su slijedeće:

1. U članku 1. riječi «propisuje se zabrana uporabe» zamijenjene su riječima «uređen je način provedbe zabrane uporabe», a u skladu sa primjedbom Odbora za zakonodavstvo Hrvatskog sabora.
2. U članku 2. prihvaćena je primjedba Odbora za zakonodavstvo pa su u stavku 1. iza riječi «U smislu ovoga Zakona» dodane riječi «pojedini izrazi imaju slijedeća značenja».
3. U članku 3. stavku 1., na temelju primjedbe Odbora za zakonodavstvo, riječi «državnom području» zamijenjene su sa riječima »teritoriju Republike Hrvatske» kako stoji u Konvenciji koja je nakon potvrđivanja i objave u «Narodnim novinama» zakon Republike Hrvatske. Iz ovog razloga su u citavom tekstu Zakona i ostali izrazi usklađeni sa izrazima u Konvenciji.
4. U članku 3. stavku 2. nomotenički je uređen tekst na način da su u svim podstavcima (na odgovarajući način) riječi «zabrana iz stavka 1. ovog članka odnosi se i na zabranu zadržavanja zaliha protupješackih mina...» zamijenjene sa riječima «zabrana iz stavka 1. ovog članka odnosi se i na zadržavanje zaliha protupješackih mina...». U istom su stavku, na temelju mišljenja Odbora za zakonodavstvo i saborskih zastupnika, riječi «zabrana sudjelovanja u zajedničkim vojnim vježbama (i mirovnim operacijama) koje se provode na ili izvan državnog područja Republike Hrvatske uz uporabu protupješackih mina» zamijenjene sa riječima «zabrana korištenja protupješackih mina tijekom sudjelovanja u zajedničkim vojnim vježbama (i mirovnim operacijama) koje se provode na ili izvan državnog područja Republike Hrvatske uz uporabu protupješackih mina» čime je omogućeno sudjelovanje Oružanih snaga Republike Hrvatske u ovim aktivnostima, ali ne i

- korištenje protupješackih mina koje su zabranjene državama strankama Konvencije (iz ovog razloga nisu se mogli ovi podstavci brisati u tekstu).
5. U clanku 3. stavku 3. nomotehnicki je ureden tekst, na temelju mišljenja Odbora za zakonodavstvo, na nacin da je iza rijeci «Iznimno od» dodano «zabrane iz stavka 1...», a iza rijeci «uporaba» dodane su rijeci «i prijenos» kako bi se obuhvatio citav sadržaj iznimke od zabrane.
  6. U clanku 4. stavku 1. i clanku 5. stavku 1. uskladen je tekst sa stvarnim nadležnostima Ministarstva obrane i Ministarstva unutarnjih poslova, na temelju mišljenja resornih ministarstava i primjedbi saborskih zastupnika, a kako bi se izbjegao sukob nadležnosti između resornih ministarstava kao i u odnosu na Zakon o potvrđivanju Konvencije (što je bio jedan od glavnih ciljeva kod donošenja Zakona).
  7. Clanci 4., 5. i 6. dopunjeni su sa stavcima 2. u kojima je uredeno donošenje podzakonskih akata od strane resornih ministara, na temelju primjedbi saborskih zastupnika kako postoji potreba da se to Zakonom propiše. Ujedno su, na temelju mišljenja Odbora za zakonodavstvo, rijeci «ovlašteno je» zamijenjene sa rijecima «nadležno je».
  8. U novoj Glavi III. –clancima 7. i 8. uređuje se osnivanje Nacionalnog povjerenstva, njegov sastav, djelatnost (koordinacija procjena primjene Zakona) te obveza godišnjeg izvješćivanja Vlade Republike Hrvatske iz područja svoje djelatnosti. Ove izmjene su unesene na temelju mišljenja saborskih zastupnika, a kako bi se izbjegao sukob nadležnosti između resornih ministarstava i osigurao nadzor Vlade Republike Hrvatske nad provedbom Zakona.
  9. Nova Glava IV. (clanak 9.) propisuje kazne za kršenje zabrana iz Zakona, na temelju mišljenja Odbora za zakonodavstvo i zastupnika tijekom saborske rasprave kako je potrebno propisati i kazne za kršenje zabrana propisanih ovim Zakonom.
  10. U clanku 10. u novoj Glavi V. (ranijem clanku 7.) rijeci «Nadzor nad provedbom ovog Zakona provodi Ministarstvo obrane i Ministarstvo unutarnjih poslova u okviru svog djelokruga» zamijenjene su rijecima «Nadzor nad provedbom ovog Zakona provodi Ministarstvo obrane u suradnji sa Ministarstvom unutarnjih poslova u okviru njegovog djelokruga» kako bi se izbjegao sukob nadležnosti između resornih ministarstava kao i u odnosu na Zakon o potvrđivanju Konvencije (u kojem je za provedbu Zakona nadležno Ministarstvo obrane), a na što su ukazivali zastupnici tijekom saborske rasprave.
  11. U glavi VI. (ranija Glava III.), na temelju mišljenja Odbora za zakonodavstvo, rijeci «Prijelazna i završna odredba» zamijenjene su sa rijecima «Završna odredba». Clanak 8. je, s obzirom na dopune Zakona, postao clanak 11.

V. OBRAZLOŽENJE MINISTARSTVA OBRANE U ODNOSU NA DIJELOVE MIŠLJENJA KOJA NISU PRIHVACENA I UVRŠTENA U TEKST KONACNOG PRIJEDLOGA ZAKONA O ZABRANI UPORABE, STVARANJA ZALIHA, PROIZVODNJE I PRIJENOSA PROTUPJEŠACKIH MINA I O NJIHOVOM UNIŠTENJU

Sva primljena mišljenja razmotrena su sa dužnom pozornošću te su prihvacena rješenja na odgovarajući način ugrađena u tekst Nacrta konacnog prijedloga Zakona o zabrani uporabe, stvaranja zaliha, proizvodnje i prijenosa protupješackih mina i njihovom uništenju osim stanovitog broja pojedinosti za koje se u daljnjem tekstu navode razlozi zbog kojih nisu prihvacene.

1. Primjedba kako postoji potreba da se istovremeno u saborsku proceduru uputi i Zakon o humanitarnom razminiranju kako bi se zakoni mogli usporediti nije usvojena s obzirom da je Ministarstvo unutarnjih poslova razjasnilo kako odredbe Zakona o razminiranju ne ureduju materiju koju uređuje ovaj Zakon te dva zakona nisu u međusobnoj vezi.
2. Primjedba (ali samo dijela zastupnika) kako bi se kaznene sankcije mogle propisati izmjenom (dopunom) Kaznenog zakona nije prihvaćena jer ne postoji formalnopravna zapreka za uređivanje ove materije posebnim Zakonom. Naime, u temeljnim odredbama Kaznenog zakona članak 2. stavak 1. (Nacelo zakonitosti) izricito propisuje «Kaznena djela i kaznenopravne sankcije mogu se propisivati samo zakonom» (dakle ne «ovim zakonom» već i nekim «lex specialis», ali ne podzakonskim aktom). Jedan od osnovnih ciljeva kod izrade ovakvog teksta Zakona (koji je Republika Hrvatska kao država stranka Konvencije o zabrani uporabe, stvaranja zaliha, proizvodnje i prijenosa protupješačkih mina i njihovom uništenju obvezna donijeti) bilo je jedinstveno uređivanje citavog pravnog područja vezanog uz protupješačke mine kako bi se izbjegla pravna nesigurnost i nejasnoće kod provedbe s obzirom na potrebu vršenja uvida u više odvojenih zakona. Iz ovog razloga je, kako su neki zastupnici i primjetili, došlo do neizbježnog citiranja određenih odredbi drugih zakona (i Konvencije o zabrani uporabe, stvaranja zaliha, proizvodnje i prijenosa protupješačkih mina i njihovom uništenju). Međutim, upravo donošenjem ovakvog Zakona izbjegnut je sukob nadležnosti između resornih ministarstava kao i u odnosu na Zakon o potvrđivanju Konvencije (što je bio jedan od glavnih ciljeva kod donošenja Zakona) te više ne postoji ni potreba izmjene Zakona o potvrđivanju Konvencije (kako su predlagali neki od saborskih zastupnika i Ured za zakonodavstvo Vlade RH).
3. Primjedba da bi odredbe o zabrani korištenja protupješačkih mina tijekom vojnih vježbi i mirovnih operacija trebalo brisati iz teksta Zakona nije prihvaćena pošto je to međunarodnopravna obveza Republike Hrvatske kao države stranke Konvencije o zabrani uporabe, stvaranja zaliha, proizvodnje i prijenosa protupješačkih mina i njihovom uništenju.
4. Primjedba Ureda za zakonodavstvo Vlade Republike Hrvatske i dijela zastupnika kako bi trebalo preispitati pojedine izraze u tekstu primjerice «prijenos» ili «ustupanje teritorija» nije prihvaćena pošto se radi o izrazima iz Konvencije o zabrani uporabe, stvaranja zaliha, proizvodnje i prijenosa protupješačkih mina i njihovom uništenju koja je nakon potvrđivanja i objave u «Narodnim novinama» postala zakon Republike Hrvatske te ne postoji mogućnost njene izmjene na ovakav način. Treba istaci kako su Konvenciju izradili pravni stručnjaci anglosaksonskog pravnog kruga te se ona u izricaju razlikuje od kontinentalnog pravnog izricaja, ali se ovdje ipak radi samo o jezičnim ili nomotehničkim nepreciznostima do kojih je došlo i radi prevodenja teksta sa engleskog jezika, a ne sadržajnim dvojabama.
5. Primjedba kako je potrebno u tekst Zakona unijeti financijsku odredbu nije prihvaćena jer provedba ovog Zakona (uključujući rad Nacionalnog povjerenstva) ne iziskuje dodatna sredstva pošto se radi o redovnim i planiranim aktivnostima koje se već provode.